

Beszámoló A hála hónapja

Kis tanítványaimnak, akik most ismerkednek az iskola titkaival, ízlelgetik az iskolai életet, még nem tudnak olvasni, és szívesen gondolnak még vissza kedves óvodájukra, én az óvodásoknak szóló témákból választottam a Boldogságórákra feladatokat és játékokat.

Különösen nagyon örültem, hogy a mesénk egy kis mackóról szólt, és a játékok is macihoz kapcsolódtak, mert mi vagyunk a Kismackó osztály.

Az első Boldogságóra foglalkozásunkon a hála fogalmát jártuk körül a gyerekek életkorának megfelelően. Hozzászólásaikból, elmondott példáikból úgy éreztem, jól ismerik, mit értünk hálán, mikor lehetünk valakinek hálásak. Elsoroltuk azt is, hogyan fejezhetjük ki a hálánkat. Az udvaron eljátszottuk a „Mackó játék”-ot.

Szeptember 21-én a Hála Világnapján meséltem el a gyerekeknek a „Nasu mackó szerencséje” című történetet. Nagyon élvezték a mondókázással, játékkal kísért interaktív mesét. Beszélgettünk a főszereplő kismaci jótetteiről, és arról, miért lett neki jókedve attól, hogy segíthetett a kis állatokon, valamint a „Jó tett helyébe jót várj!” mondás jelentéséről is. Mindenki lerajzolhatta kedvenc jelenetét.

Egy más alkalommal, szép őszi fákat színeztünk, elkészítettük a Hálaerdőt. A hónap során több reggelen Hála-perceket tartottunk, amikor köszönetet mondtunk egymásnak.

A mi kis jelképünk a hónapban egy szívecske papírbáb lett, amire apró csengőket kötöttem, ez lett a Hála-csengettyűnk. Kellemes hangja mindig jelezte nekünk, ha valakinek hálánkat szeretjük volna kifejezni: például valaki segített a társának, ha a napos jól végezte a dolgát, valaki kölcsönadta valamelyik felszerelését, játékát a társának.

Az utolsó szeptemberi napon újra eljátszottuk a megismert játékokat, a hónapban megismert mesét. Mindenki madárka papírbábot színezt, csőrébe pedig elhelyezte a jelét. A kis madarakat felraktuk a faliújságra, a hálaerdőnk fölött repülnek, azt jelképezve, hogy a kis madarak viszik a hírt a Hálaerdőbe, hogy osztályunk minden tagja kiállta az első hónap próbáját. A foglalkozást a „Szállj be a hálavonatba!” játékkal fejeztük be. A legtöbb kisgyerek a társal kötött barátságért volt hálás. Ennek nagyon örültem, hisz ez azt jelenti, hogy az új kis közösségben már most az első hónapban szoros barátságok születtek.

